

Erratum en toevoegingen Materiële hulpverlening

p. 30, vóór het begin van paragraaf 2.1 toevoegen:

Er zijn verschillende manieren om naar armoede te kijken en om armoede te definiëren. Een definitie van armoede op basis van het inkomen is de meest gebruikte en daarom starten we hiermee. Verderop in deze paragraaf bieden we ook andere perspectieven van waaruit je armoede kunt definiëren.

p. 31, regel 1 en 2

Naast het kijken naar het jaarinkomen vanuit verschillende referentiebudgetten, kan er ook op een aantal manieren naar armoede worden gekeken
vervangen door:

Het budget wat je beschikbaar hebt, geeft niet altijd het volledige beeld. Hier proberen we het absolute en relatieve perspectief in de definiëring van armoede recht te doen.

p. 31, toevoeging aan vijfde alinea boven het kopje Breed en smal

In een subjectieve benadering van armoede kijkt men hoe het huishouden tegen het besteedbaar inkomen aankijkt. Door middel van hun ervaringen bepalen zij of er sprake is van armoede of niet. De politiek en beleidsmakers geven de voorkeur aan de objectieve benadering omdat deze beter te meten en te gebruiken is in de praktijk. De subjectieve benadering doet waarschijnlijk wel meer recht aan het leven van onze cliënten. Dat leven laat zich niet gemakkelijk vangen in objectieve statistieken.

p. 31 toevoeging aan eerste alinea onder het kopje Breed en smal

In de brede definitie wordt armoede gezien als iemand die niet goed kan meedraaien met de maatschappij. Hier wordt minder gekeken naar wat iemand materieel bezit, maar wordt bijvoorbeeld gekeken of iemand toegang heeft tot publieke voorzieningen, en een goed sociaal netwerk heeft om mee te kunnen doen in de samenleving. Deze brede definitie doet recht aan de complexiteit van het leven in armoede. Armoede is veel meer dan een financieel probleem, het dringt door tot alle aspecten van het leven.

p. 43 toevoeging aan eerste alinea

Door het maken van een fout binnen deze regelingen of het niet voldoen aan bepaalde verplichtingen, kunnen zij te maken krijgen met terugvorderingen en boetes die de bestaande schulden verergeren (Ombudsman, 2021). Na de coronacrisis kreeg Nederland te maken met inflatie en stijgende energieprijzen, waardoor mensen onder andere meer geld kwijt zijn aan de dagelijkse boodschappen. Bij schuldhelpverlening komen daarom ook steeds vaker mensen met een modaal of dubbel modaal inkomen om hulp vragen.

p. 47 toevoeging

Het ging hier om zzp'ers die zonder opdrachten kwamen te zitten, jongeren die noodgedwongen werden ontslagen bij hun bijbaan, horecamedewerkers en medewerkers in andere sectoren met een tijdelijk of flexibel contract. Na de coronacrisis kreeg Nederland te maken met inflatie en stijgende energieprijzen waardoor gezinnen onder andere meer geld kwijt zijn bij het doen van hun dagelijkse boodschappen. Hierdoor ziet de schuldhelpverlening ook steeds vaker mensen met een modaal of dubbel modaal inkomen om hulp vragen.

p. 165, regel 7 boven het kopje 9.3 Preventie

De Wsnp duurt meestal anderhalf jaar waarbij mensen maandelijks een vastgesteld bedrag krijgen om van te leven.

p. 169, regel 4 tot en met 8

Zodra dit duidelijk is kan de schuldhulpverlener uitrekenen hoeveel de cliënt binnen **anderhalf** jaar zou kunnen afbetalen. Hierdoor kan er een voorstel worden gedaan bij de schuldeisers waarbij er goed is gekeken naar de mogelijkheden en alle belangen tegen elkaar zijn afgewogen. Meestal krijgen de schuldeisers **een klein percentage** van het totale schuldbedrag terug.

p. 170, tweede alinea, regel 3-5

De volgende stap is het treffen van een schuldregeling. Hierbij wordt een lijst gemaakt van alle schuldeisers en wordt hiermee contact opgenomen om te kijken hoe hoog de schulden zijn. **Hierna kan een voorstel uitgewerkt worden en wordt bekeken hoeveel de cliënt binnen de periode van schuldhulpverlening zou kunnen afbetalen. Sinds 1 juli 2023 is deze periode vastgesteld op anderhalf jaar. Tot 1 juli 2023 was deze periode drie jaar.** Als alle schuldeisers positief zijn over het voorstel dan kan er een schuldregeling worden overeengekomen. Als alle schuldeisers akkoord gaan met het voorstel dan wordt de schuldregeling uitgevoerd.

p. 170, derde alinea

Het regelen van de schulden kan op twee manieren. De schuldhulpverlenende organisatie kan een zogenaamd *saneringskrediet* verstrekken. Dit is een lening met een looptijd van **anderhalf** jaar waarmee de schulden worden gesaneerd. Saneren houdt in dat er een voorstel gedaan wordt voor het gedeeltelijk aflossen van de schuld tegen kwijtschelding van het restantbedrag. Stel dat iemand € 40.000 schuld heeft, maar gedurende **anderhalf** jaar maar een saneringskrediet van € 4.000 kan terugbetalen, dan wordt er aan de schuldeisers een saneringsvoorstel gedaan van 10% tegen finale kwijting. Alle schuldeisers krijgen hierbij altijd hetzelfde percentage aangeboden. Met uitzondering van enkele schuldeisers die op basis van de wet een dubbel percentage krijgen zoals bijvoorbeeld het geval is bij enkele belastingschulden. We noemen dit preferente schuldeisers.

De tweede manier is een *schuldbemiddeling*. Ook bij de schuldbemiddeling wordt berekend wat iemand naar verwachting binnen **anderhalf** jaar kan aflossen. Maar in plaats van het verstrekken van een lening waarmee de schuld ineens wordt gesaneerd, spaart de schuldhulpverlenende instelling gedurende **anderhalf** jaar de afloscapaciteit. Na de **anderhalf** jaar wordt de definitieve balans opgemaakt en worden de schulden afgekocht met het gespaarde bedrag.

p. 173, eerste alinea

Het traject van de Wsnp duurt normaal drie jaar en kan verlengd worden tot vijf jaar.
vervangen door:

Het traject van de Wsnp duurt normaalgesproken 1,5 jaar. Een rechter kan deze termijn verkorten of verlengen tot maximaal 5 jaar.

p. 173, kader Toelatingseisen Wsnp moet luiden:

- De persoon is niet meer in staat om de schulden te betalen.
- De persoon heeft geprobeerd de schulden af te lossen via de schuldhulpverlening vanuit de gemeente en heeft een verklaring waaruit blijkt dat dit is mislukt. Per 1 juli 2023 duurt het traject van de Wsnp normaal gesproken anderhalf jaar. In uitzonderlijke gevallen kan deze regeling verlengd worden tot maximaal vijf jaar. Tot 1 juli 2023 duurde deze trajecten normaal gesproken drie jaar.

- De persoon is de afgelopen 3 jaar 'te goeder trouw' geweest als het gaat om het ontstaan en het niet betalen van schulden. Er zijn geen verwijtbare schulden gemaakt zoals het afsluiten van onnodige leningen en de persoon heeft zich ingespannen om alle schulden proberen te betalen.
- Mocht er sprake zijn van verslavingsproblematiek of psychosociale problemen, dan kan de persoon alleen worden toegelaten als een hulpverlener kan bevestigen dat de problemen al minimaal één jaar onder controle zijn.
- De persoon heeft de afgelopen vijf jaar geen schulden op naam die zijn voortgekomen uit het plegen van misdrijven.
- De persoon zal de verplichtingen van de Wsnp nakomen en zich inspannen om zoveel mogelijk inkomsten binnen te brengen en schulden af te betalen.

p. 173, laatste alinea

Na in principe **anderhalf** jaar sparen verdeelt de bewindvoerder het gespaarde bedrag onder de schuldeisers.

p. 179, regel 2 onder het kopje 9.9.1 Verschillen en overeenkomsten tussen de schuldregelingen

De minnelijke en de wettelijke schuldregeling hebben een aantal overeenkomsten. Als eerste duren zowel de minnelijke als de wettelijke schuldregeling in principe **18** maanden en hebben ze beide een kwijtschelding van schulden tot resultaat.

p. 179 laatste regel verwijderen

p. 180 eerste twee alinea's boven 9.9.2 Uitvallers en afhakers verwijderen